

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Soukromý rituál

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Daniel Vrba

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Hodnocení vedoucího práce:

Práci hodnotil(a): MgA. Gabriel Vach

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Daniel Vrba si jako své téma diplomové práce zvolil Soukromí rituál. Jak sám přiznává, toto téma mu umožnilo spojit a věnovat se svým dvěma největším koníčkům – lásce k motýlům a porcelánem.

Pro ty z nás, kteří Danila známe, nejde o překvapení: MOTÝLI velkými tiskacími... a pak porcelán. Daniel ví o motýlech nechci říkat všechno, ale určitě minimálně více než zbytek katedry užitého umění se svými studenty, pedagogy i technickými pracovníky dohromady. *(tvrzení je to dozajista pravdivé i přes to, že na naší fakultě žádné katedry nemáme)*

Katalyzátorem Danielova uvažování o diplomové práci mu byla prázdninová brigáda v Motýlím domě v Karlových Varech, kde měl možnost poznat realitu a provoz chovu motýlů v našich zeměpisných šířkách. Zjistil, že je schopen nejen přesně vědět, co který druh motýlů potřebuje, měl také možnost vidět, že stávající mobiliář a pomůcky, potřebné k řádnému chovu motýlů, jsou na žalostně amatérské úrovni, jak co do jejich designu, tak i provedení.

2. Technologická specifikace

(technická inovace):

Na základě této zkušenosti se rozhodl navrhnout a zpracovat novou podobu krmítek pro motýly.

Krmítka si rozdělil na dva druhy: pro motýly, kteří ve volné přírodě získávají potravu sáním nektaru z květů, se rozhodl vyrobit krmítka v podobě solitérního porcelánového květu, nebo květů. A motýlům, které přitahuje tlející tropické ovoce, připravit svého druhu jeviště – jednoduchý geometrický výsek prostoru, který by měl v divákovi vyvolat dojem, že se dívá na zarámovaný živý obraz zátiší vanitas.

3. Přínos práce pro daný obor

Ruku v ruce s hledáním adekvátní a estetické podoby krmítek, musel Daniel řešit i umístění své práce tak, aby mohla co nejlépe vyniknout. Podařilo se mu získat souhlas s umístěním do asi nejkrásnějšího a největkorysejšího prostoru u nás – do skleníku Fata Morgana v Praze Tróji náležející Botanické zahradě, která každoročně do svých prostor exotické motýly vypouští. Takže předpoklad na kvalitní práci a výhled na to, že by se z ní mohla těšit i široká veřejnost, zde byl.

4. Silné stránky díla

Daniel se již na střední škole věnoval studiu porcelánu. Dalo by se o něm tedy říci, že v oboru je starým harcovníkem. Ví, co materiál potřebuje, ví, jak s ním zacházet.

5. Slabé stránky díla

Bohužel, co si stále ne zcela osvojil, je uvažování designéra/umělce, který zná svůj cíl a ke svému záměru volí adekvátní prostředky. Daniel někdy až umanutě trvá na použití porcelánu, i když ví, že jím navržená forma není pro tento materiál vhodná a že jakákoli snaha v tomto směru přijde vniveč.

Po celou dobu, kdy jsem měl možnost s Danielem jeho práci a postup na ní konzultovat, jsem narážel na problém: Daniel tápal v tom, pro koho svou práci dělá... *(Daniel by asi v této chvíli namítl, že přece pro motýly, ale těm jediným pravděpodobně dostačovalo už stávající řešení).*

Komu je tedy jeho práce určena?

Návštěvníkovi zahrady a potencionálnímu divákovi?

Nebo obsluze botanické zahrady?

Troufám si tvrdit, že v ideálním případě oběma. Návštěvníka zahrady by měl Daniel dokázat přilákat a zaujmout - a jelikož to je návštěvník zahrady a ne galerie, měl by volit i adekvátní strategii, jak mu co nejlépe předat své poselství. Obsluze jeho krmítka pak měl nabídnout jednoduché a funkční řešení, které by umožňovalo snadnou manipulaci.

V obou případech Daniel částečně selhává. Návštěvníka nechává napospas pochybnostem, na co se to vlastně dívá a jaký byl umělcův záměr, po praktické stránce se krmítka také nepodařilo zcela uspokojivě vyřešit.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Květy krmítka na nektar nepůsobí zcela přesvědčivě hlavně kvůli své mdlé barevnosti. Určité debaty by se daly vést i o podobě stylizovaných tvarů samotných. Středová nádobka na nektar svým čistým rotačním tvarem u některých tvarů nekoresponduje s modelací zbytku květu a působí tak nepříjemně cizorodě. Manipulace s ampulkami při doplňování nektaru není dle mého soudu vyřešena dostatečně uspokojivě.

U krmítka/zátiší se musím ptát, proč ve finále autor použil dynamický tvar ustupujícího zkoseného hranolu, když musel vidět, že druhé řešení *(dvě obdélníkové plochy navazující na sebe v pravém úhlu, vytvářející dojem fotografického pozadí)* je jednoznačně lepší a lépe vyhovuje jeho záměru.

Výsledkem práce Daniela Vrby je soubor, který v obou svých polohách působí rozpačitě. Jakoby bez názoru. Bez jasného artikulovaného stanoviska – takto jsem to chtěl, našel jsem jediné správné řešení.

Proto nemohu práci Daniela Vrby doporučit k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako nevyhovující.

Datum: 20 -05- 2016

Podpis:

